

วันที่ 5 พฤษภาคม 2555

5 May 2012

เราอยู่ด้วยกันมาถึงปีที่ 44

รวมความสุขทั้งความทุกข์ที่มี
แล้ววันนี้มีเปลี่ยนแปลงไป
มวลมรสุมห่มเข้ามาพวาสุดสุด
ร่างกองทรุดสุดหวั่นไหว
แต่เรายังมีเราพร้อมหัวใจ
จะยืนให้ได้ในชะตากรรม
หากวันนี้ฉันมีคาถาเสกเป่าได้
และถ้าได้ตาฝั้นที่ฉันขอ
ให้ทุกสิ่งเป็นจริงเหมือนฝัน
เพียงขอเธอให้ได้กลับคืน
บนทางเดินในเส้นนี้มีขวากหนาม
จะพยายามไม่ยอมแพ้แม้ร้องไห้
จะฝืนยืนสู้ชมซานไป
ใจไม่เคยท้อเพราะรอเธอ
ถึงวันนี้ยังกลางเดือนเหมือนว่างเปล่า
แต่พวกเราคงหวังยังมีวันใหม่
วันพรุ่งนี้คงมีทางวิ่งกลับเข้าสู่เส้นชัย
มาเริ่มต้นกันใหม่ในวัยชรา

จนตายจากกัน

เพื่อเธอ

ป้าอู๋

We arrive at the 44th year of being together
Both tremendous happiness and sorrow
Today, changes upon changes
We are utterly thrown by the tempest that comes
Our bodies collapse, shaken
Yet we are still of one heart
Standing to meet fate
If today I could chant an incantation
And what I dream of is granted
And everything I await becomes real
All I ask is for you to be returned
The path we walk is lined with thorns
Even as I weep, I will try to resist defeat
I will fight against degradation
Waiting for you, my spirit is not dampened
Even though today it is still dim, desolate
Yet we may hope for a new day
Tomorrow may hold a fast-track to the finish line
To begin again in our old age
Until death parts us

For you,

Aunty Oo